

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves alelnök úr, köszönöm az elismerő szavakat, köszönöm a kitüntetést. Meghatottan vettem tudomásul, hogy a Széchenyi Társaság tagjai meglátták és értékelték munkámat, melyet az Országos Széchenyi Kör tagjaival közösen végeztem.

Néhány éve, egy Széchenyivel kapcsolatos rendezvényen egy dobozból kis cédulára írt Széchenyi idézetek közül lehetett egyet választani. Kibontottam, és ez állt rajta:

„... közlegény-sorban állni és kitüntetés nélkül gyakorlani polgári erényt, néha szintoly magasztos állás és szintoly szent kötelezettség, mint állni a dolgok élén.”

Megőriztem, mert nagyon találónak éreztem. Az is nagyon tetszett, hogy A mi lesz belőlünk magyarokbul? című cikkéből való az idézet.

És most, hogy közlegény sorból vezetővé választottak, kitüntetést kaptam, hogyan tovább? Erre is találtam rám vonatkozó Széchenyi idézetet:

„Erőm szerint iparkodom eljárni eddigelé polgári tisztemben.

Éveim hanyatlanak, erőm fogy, de azért – és erről bizonyosabbá teszem a mélyen tisztelt egyesület tagjait – míg lehel keblem, míg dobog szívem, jutalmazza bár siker jószándékú fáradozásaimat, bár ne, ezentúl is erőm szerint és hű kebellemel eljárandok mindenben.”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Papp Éva